

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 13. juli 2007
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2007-7220/21-0038
Dok.: LFA40903

GRUNDNOTAT

vedrørende Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timesthare, varige ferieprodukter, videresalg og bytte (KOM (2007) 303 endelig)

Resumé

Kommissionen har den 7. juni 2007 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timesthare, varige ferieprodukter, videresalg og bytte. Direktivet – der indfører totalharmonisering på området – indebærer en væsentlig udvidelse af anvendelsesområdet i forhold til det gældende timestharedirektiv. Direktivet indeholder endvidere en række ændringer og præciseringer i forhold til det gældende direktiv, herunder en forlængelse af fristen for at træde tilbage fra en aftale omfattet af direktivet. Forslaget vurderes ikke at være i strid med nærhedsprincippet. Forslaget vurderes at have en række lovgivningsmæssige konsekvenser. Der ses ikke på nuværende tidspunkt at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget. Fra dansk side er man overordnet set positiv over for initiativer, der vil kunne medvirke til at øge forbrugerbeskyttelsen inden for EU.

1. Baggrund

De gældende regler på området findes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timesthare-basis.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Kommissionen offentliggjorde i 1999 en rapport om anvendelsen af direktivet i de enkelte medlemsstater. Rapporten indeholdt en beskrivelse af medlemsstaternes gennemførelse af direktivets bestemmelser i national lovgivning, og Kommissionen fremkom på baggrund heraf med en række konklusioner og overvejelser om mulige ændringer af direktivets bestemmelser.

Rådet fremhævede i april 2000 i forbindelse med vedtagelsen af konklusioner om gennemførelsen af det gældende direktiv en række elementer, som Kommissionen kunne tage i betragtning ved en revision af direktivet.

Europa-Parlamentet henstillede ved beslutning af 4. juli 2002 til Kommissionen, at der blev truffet en række foranstaltninger med henblik på at løse forbrugernes problemer med timeshareprodukter.

Kommissionen iværksatte i begyndelsen af 2006 en omfattende høring af interesserede parter, bl.a. ved udsendelse af et spørgeskema. Kommissionen offentliggjorde endvidere i juli 2006 et høringsdokument med en beskrivelse af de vigtigste elementer i revisionen. Høringsprocessen blev afsluttet med afholdelsen af en omfattende workshop i juli 2006 med deltagelse af en række relevante aktører og medlemsstater.

Det er Kommissionens opfattelse, at høringsprocessen har bekræftet behovet for en revision af de gældende regler på området, herunder en udvidelse af direktivets anvendelsesområde.

Kommissionen har på baggrund heraf den 7. juni 2007 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshare, varige ferieprodukter, videre salg og bytte, som skal erstatte det gældende direktiv på området.

Kommissionens arbejde med en revision af det gældende timesharedirektiv er baseret på en konsekvensanalyse, der ud over en generel beskrivelse af det gældende direktiv og det europæiske timesharemarked på baggrund af en analyse af de forventede konsekvenser konkluderer, at en såkaldt vertikal revision af det gældende direktiv – dvs. en særskilt revision af bestemmelserne i det eksisterende direktiv – vil sikre de bedste markedsresultater for flest af de involverede aktører.

Det bemærkes, at det gældende timesharedirektiv er omfattet af Kommissionens grønne bog om gennemgang af forbrugerlovgivningen (KOM (2006) 744 final). Kommissionen har imidlertid fundet, at en revision af reglerne på området er af hastende karakter, og derfor er direktivforslaget fremsat inden Kommissionens generelle vurdering af behovet for lovgivningsinitiativer på forbrugerområdet foreligger.

2. Indhold

2.1. Formål og overordnet indhold

Der er siden vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timesharebasis sket en betydelig udvikling på området, og en række nye produkter, der på mange måder minder om timeshare, er kommet på markedet. Dette har medført problemer for forbrugere og visse sælgere, idet disse produkter falder uden for det gældende direktivs anvendelsesområde og dermed ikke er underlagt samme regulering.

Med henblik på at styrke forbrugerbeskyttelsen på området udvider direktivforslaget derfor direktivets anvendelsesområde, således at disse nye produkter samt videresalg og bytte af timeshareprodukter m.v. fremover vil være omfattet af direktivets bestemmelser.

Forslaget indebærer endvidere, at der gennemføres en totalharmonisering af de enkelte medlemsstaters nationale lovgivninger med henblik på at styrke det indre marked. Det gældende direktiv på området indeholder alene minimumsharmonisering.

2.2. Forslagets enkelte bestemmelser

Artikel 1 og 2 - Anvendelsesområde og definitioner:

Direktivforslaget indebærer en væsentlig udvidelse af anvendelsesområdet i forhold til det gældende direktiv.

Forslagets artikel 1 fastsætter således, at direktivets anvendelsesområde omfatter markedsføring og salg af timeshare og varige ferieprodukter. Omfattet af direktivforslaget er endvidere videresalg af timeshare og varige ferieprodukter samt bytte af timeshare.

Direktivet, der alene finder anvendelse på forbruger køb, berører ikke nationale aftaleretlige regler, der giver forbrugeren adgang til at bringe kontrakten til ophør.

Medlemsstaternes adgang til at fastsætte regler, der indebærer en højere grad af forbrugerbeskyttelse, begrænses i henhold til forslaget artikel 1, stk. 2, til bestemmelser om begyndelsestidspunktet for fortrydelsesretten, de nærmere bestemmelser om udøvelse af fortrydelsesretten samt konsekvenserne af fortrydelsesretten. På disse punkter er der således tale om en fravigelse af princippet om totalharmonisering.

Forslagets artikel 2 indeholder definitioner af en række af begreberne i direktivforslaget, herunder en ny forståelse af begrebet "timeshare" samt fastlæggelse af begreberne "varigt ferieprodukt", "videresalg" og "bytte".

Begrebet "timeshare" er defineret som en aftale af over ét års varighed, hvorved forbrugeren mod vederlag erhverver ret til at benytte et eller flere logier i mere end én periode. Begrebet "varigt ferieprodukt" er defineret som en aftale af over ét års varighed, hvorved forbrugeren mod vederlag alene eller sammen med transport eller andre tjenesteydelser primært erhverver retten til at få rabatter eller andre fordele vedrørende logi. Begrebet "videresalg" er defineret som en aftale, ifølge hvilken en erhvervsdrivende mod vederlag hjælper en forbruger med at sælge eller købe en timeshare eller et varigt ferieprodukt. Begrebet "bytte" er defineret som en aftale, hvorved en forbruger mod vederlag tilslutter sig en ordning, der giver vedkommende mulighed for at bytte sig til andet logi og/eller tidspunkt for timeshareudnyttelse.

Artikel 2 indeholder herudover en nyaffattet definition af begreberne "erhvervsdrivende" og "forbruger", der svarer til definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked. Artikel 2 definerer endelig som noget nyt begrebet "tilknyttet aftale" som en aftale, der er underordnet en anden aftale.

Udvidelsen af direktivets anvendelsesområde, herunder den ændrede definition af begrebet timeshare, indebærer bl.a., at ikke kun aftaler om logi i fast ejendom, men også på krydstogtskibe eller flodbåde, samt produkter som ferieklubber med rabatter fremover vil være omfattet af direktivets bestemmelser.

Artikel 3 – Oplysning forud for indgåelse af aftalen og reklame

Forslagets artikel 3 indeholder i overensstemmelse med det gældende direktiv en bestemmelse om, at sælger – ud over en generel beskrivelse af produktet – skriftligt skal forsyne enhver forbruger, der anmoder herom, med en række oplysninger som følger af direktivets bilag I, III, IV og V, hvor disse er relevante.

Der skal ved samtlige produkter gives forbrugeren en række generelle oplysninger, herunder oplysning om den pris forbrugeren skal betale, at der ikke påhviler forbrugeren andre omkostninger eller forpligtelser end dem, der er angivet i aftalen, samt til hvem og hvordan meddelelse om tilbagetrædelse fra aftalen skal sendes.

Forslaget tilpasser derudover som noget nyt listen over oplysninger, der skal fremgå af salgsmaterialet, til de forskellige produkter, hvorfor de enkelte bilag indeholder en række specifikke krav til oplysningerne vedrørende hvert enkelt produkt.

Ved timeshare indføres som noget nyt krav om, at forbrugeren skal have en nøjagtig beskrivelse af, hvordan alle udgifter bliver fordelt på forbrugerne, samt hvornår og hvordan sådanne udgifter kan forhøjes. Forbrugeren skal endvidere i givet fald have oplysning om, hvorvidt der er tinglyst prioritetslån, pant eller andre hæftelser vedrørende logiet.

Ved samtlige produkter indføres krav om angivelse af, på hvilket eller hvilke sprog efterfølgende kommunikation vedrørende aftalen vil foregå på samt oplysning om eventuelle adfærdskodekser og deres indhold, samt hvordan de kontrolleres og håndhæves. Der skal endvidere altid gives forbrugeren oplysning om muligheden for udenretslig afgørelse af tvister.

Hvis aftalen omfatter et logi under opførelse, indeholder bilag II en række supplerende krav til salgsmaterialet.

Med henblik på en forenkling af de gældende sprogregler skal informationerne som noget nyt affattes på det officielle sprog i EU, som forbrugeren ønsker.

Forslagets artikel 3, stk. 1, viderefører den gældende bestemmelse om, at al reklame skal indeholde oplysning om muligheden for at erhverve disse oplysninger og om, hvor oplysningerne kan fås.

Artikel 4 - Aftalen

Forslagets artikel 4, der i vidt omfang er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i det gældende timesharedirektiv, fastlægger kravene til aftalens indhold.

Det fremgår af bestemmelsen, at de oplysninger, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, skal udgøre en integreret del af den endelige aftale. Oplysningerne kan alene ændres, hvis parterne er enige herom, eller ændringerne er en følge af omstændigheder, som sælgeren ikke er herre over. Sådanne ændringer, der skal meddeles forbrugeren inden aftalens indgåelse, skal udtrykkeligt fremgå af aftalen.

I overensstemmelse med forslaget til artikel 4, stk. 1, skal også aftalen affattes på et officielt sprog i EU efter forbrugers valg.

Artikel 4 indfører endvidere som noget nyt en pligt for sælger til udtrykkeligt at henlede forbrugers opmærksomhed på fortrydelsesretten og fortrydelsesfristen, jf. artikel 5, og forbuddet mod forskudsbetaling i fortrydelsesperioden, jf. artikel 6, inden aftalen underskrives. Artikel 4 foreskriver endvidere, at aftalebestemmelser herom skal underskrives særskilt af forbrugeren.

Artikel 5 - Fortrydelsesret

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget artikel 5 sikre, at forbrugeren, når der er indgået en bindende aftale, uden begrundelse kan træde tilbage fra aftalen indtil 14 dage efter det tidspunkt, hvor begge parter har underskrevet en kontrakt eller en bindende foreløbig kontrakt.

Indeholder aftalen ikke en nærmere bestemt del af de oplysninger, der er opregnet i bilag I og II, kan forbrugeren dog gøre fortrydelsesretten gældende indtil 3 måneder og 14 dage efter aftalens indgåelse – dog senest 14 dage efter den dag, hvor en skriftlig meddelelse med de manglende oplysninger er kommet frem til forbrugeren – ved at give meddelelse til den, hvis navn og adresse er anført i aftalen med henblik herpå.

Bestemmelsen, der i øvrigt er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i det gældende direktiv, indebærer således at fortrydelsesfristen udvides fra 10 til 14 dage, samt at fristen harmoniseres i hele EU.

Artikel 6 – Forskudsbetaling

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget artikel 6 forbyde enhver form for forskudsbetaling, garantistillelse, reservation af et beløb på et kreditkort, anerkendelse af gæld eller anden form for vederlag til sælger eller tredjemand inden fortrydelsesfristens udløb.

Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at tilsvarende former for forskudsbetaling til sælger eller tredjemand vedrørende videresalg forbydes, indtil et salg reelt har fundet sted, eller videresalgsaftalen er bragt til ophør.

Bestemmelsen, der i det væsentlige er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i det gældende direktiv, præciserer, at forbuddet omfatter alle former for vederlag fra forbrugerens side og ikke alene retter sig mod sælger, men enhver erhvervsdrivende.

Artikel 7 – Tilknyttede aftalers ophør

Forslagets artikel 7 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at enhver tilknyttet aftale, herunder bytteaftaler, automatisk bringes til ophør, uden at der kan kræves bod, hvis forbrugeren benytter sin ret til at træde tilbage fra en aftale om timestyre eller et varigt ferieprodukt.

Omfattet af bestemmelsen er tillige aftaler, hvorefter prisen helt eller delvist er dækket af en kredit, der ydes forbrugeren af sælger eller en tredjemand på baggrund af en aftale herom mellem denne og sælger.

Artikel 8, 9 og 10 – Direktivets ufravigelige karakter, søgsmål og klagemuligheder samt forbrugeroplysninger og udenretslig bilæggelse af tvister

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget artikel 8 sikre, at hvis loven i et EU-land finder anvendelse på aftalen, skal enhver bestemmelse, hvorved forbrugeren giver afkald på sine rettigheder i henhold til direktivet, ikke være bindende. Bestemmelsen fastslår endvidere, at forbrugeren uanset

hvilken lov der i henhold til de internationalt privatretlige regler finder anvendelse på aftalen, ikke kan fratages sine rettigheder efter direktivet, hvis den faste ejendom er placeret i eller kontrakten er indgået i en medlemsstat.

Artikel 9, der er en nyaffattelse, pålægger medlemsstaterne at sikre, at der findes tilstrækkelige og effektive midler til at sikre, at direktivets bestemmelser overholdes i overensstemmelse med forbrugernes interesser.

Disse midler skal ifølge artikel 9, stk. 2, omfatte bestemmelser om, at offentlige organer eller disses repræsentanter, forbrugerorganisationer eller erhvervsorganisationer, der har en legitim interesse deri, efter national ret kan indbringe en sag for domstolene eller eventuelle kompetente administrative myndigheder med henblik på at sikre, at de nationale regler, der gennemfører direktivet, overholdes.

Direktivets artikel 10 pålægger som noget nyt medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger for at informere forbrugerne om de nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet. Bestemmelsen pålægger endvidere medlemsstaterne at tilskynde de erhvervsdrivende til, hvor det er relevant, at oplyse forbrugerne om deres adfærdskodekser.

Artikel 10 pålægger endelig medlemsstaterne at tilskynde til, at der oprettes eller udvikles egnede og effektive udenretslige organer til at afgøre tvister på forbrugerområdet, som er omfattet af direktivforslaget.

Artikel 11 - Sanktioner

Forslagets artikel 11 forpligter medlemsstaterne til nationalt at fastsætte sanktioner for sælgers overtrædelse af de nationale regler, der gennemfører direktivet. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have en afskrækkende virkning.

Artikel 12–16 - Afsluttende bestemmelser

Forslagets artikel 12 og 15 indeholder nærmere regler om, hvornår direktivet træder i kraft, og hvornår det senest skal være gennemført i medlemsstaterne, mens artikel 14 ophæver det gældende direktiv på området.

Forslaget indeholder i artikel 13 en revisionsklausul, hvorefter Kommissionen senest fem år efter datoen for medlemsstaternes indførelse af nati-

onale bestemmelser til gennemførelse af direktivet skal genoverveje direktivet og rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen skal endvidere om fornødent fremsætte yderligere forslag for at tilpasse direktivet udviklingen på området. Kommissionen kan i forbindelse hermed anmode medlemsstaterne og de nationale myndigheder om oplysninger.

3. Gældende dansk ret

De gældende danske regler om brugsret til fast ejendom på timesharebasis findes i lov nr. 234 af 2. februar 1997 om forbrugerftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis. Loven gennemfører det gældende timesharedirektiv. Der er ikke fastsat administrative forskrifter i medfør af loven.

Lovens anvendelsesområde er nærmere fastlagt i § 1, hvoraf det fremgår, at loven gælder for forbrugerftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis. Loven gælder dog kun for aftaler, der er gældende i mindst 3 år, og som giver forbrugeren brugsretten i et tidsrum på mindre end 1 år, jf. § 1, stk. 2. Lovens §§ 4 og 5 finder endvidere anvendelse på erhvervsmæssigt udbud af brugsret til fast ejendom på timesharebasis.

Ved begrebet ”brugsret til fast ejendom på timesharebasis” forstås i henhold til § 2 en ret til at benytte en fast ejendom eller en del af en fast ejendom i to eller flere afgrænsede tidsrum, som ligger fast, eller som kan fastsættes efter aftale.

Det følger af lovens § 4, at enhver, der anmoder herom, har krav på fra sælger at få udleveret et dokument, der indeholder tydelige oplysninger om den faste ejendom. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende hovedsageligt skal anvende oplysningerne som led i sit erhverv.

Dokumentet skal i henhold til § 4, stk. 2, indeholde en almindelig beskrivelse af ejendommen samt de oplysninger, der er angivet i lovens bilag 1. Det skal endvidere fremgå af dokumentet, hvor yderligere oplysninger om ejendommen kan rekvireres.

Brochurer, annoncer og andet markedsføringsmateriale vedrørende brugsret til fast ejendom på timesharebasis skal indeholde oplysning om den i § 4, stk. 1, nævnte pligt til at udlevere et dokument med oplysninger om ejendommen og om, hvor dokumentet kan fås, jf. lovens § 5.

De nærmere krav til aftalens indhold og sprog mv. fremgår af §§ 6 og 7. Aftaler omfattet af loven skal udfærdiges skriftligt og underskrives af begge parter. Aftalen skal være affattet på sproget i det land, hvor forbrugeren har bopæl, eller hvor forbrugeren er statsborger. Er disse krav ikke opfyldt, er aftalen ikke bindende for forbrugeren, jf. § 6, stk. 1. Aftalen skal i øvrigt indeholde de oplysninger, der er angivet i lovens bilag 2, jf. § 6, stk. 3. Det påhviler sælger i forbindelse med aftalens indgåelse at udlevere en kopi af aftalen til forbrugeren.

Forbrugeren kan i henhold til § 6, stk. 2, over for sælger påberåbe sig oplysningerne i et dokument, der er udleveret til forbrugeren i medfør af § 4, stk. 1. Dette gælder, selvom oplysningerne er ændret i aftalen, medmindre det udtrykkeligt fremgår af aftalen, hvilke oplysninger, der er ændret i forhold til dokumentet, og forbrugeren enten særskilt har accepteret, at de pågældende ændringer foretages, eller ændringerne er en følge af omstændigheder, som sælgeren ikke er herre over.

De generelle sprogkrav er fastlagt i § 7. Det fremgår af bestemmelsen, at hvis forbrugeren er statsborger i eller har bopæl i et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, skal aftalen og de prækontraktuelle oplysninger affattes på det officielle sprog eller et af disse sprog i et af de pågældende lande, jf. § 7, stk. 1. Forbrugeren kan vælge mellem de pågældende sprog, men der kan dog kun vælges et officielt sprog i EU, norsk eller islandsk.

Hvis den faste ejendom er beliggende i et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, skal sælger i forbindelse med aftalens indgåelse udlevere en autoriseret oversættelse af aftalen til det officielle sprog i dette land til forbrugeren, jf. § 7, stk. 2.

Lovens kapitel 5 (§§ 8-10) indeholder bestemmelser om fortrydelsesret.

Det følger af § 8, stk. 1, at forbrugeren, når der er indgået en bindende aftale, kan træde tilbage fra aftalen, hvis forbrugeren senest 10 dage efter aftalens indgåelse giver sælgeren underretning herom.

Indeholder aftalen ikke en række af de i bilag 2 opregnede oplysninger, kan forbrugeren dog gøre fortrydelsesretten gældende ved senest 3 måneder og 10 dage efter aftalens indgåelse – dog senest 10 dage efter den

dag, hvor en skriftlig meddelelse med de manglende oplysninger er kommet frem til forbrugeren – at give sælger underretning herom, jf. § 9.

Hvis forbrugeren ved at udnytte sin fortrydelsesret træder tilbage fra aftalen, kan sælger ikke gøre krav vedrørende aftalen gældende over for forbrugeren, jf. § 10.

Lovens § 11 regulerer de tilfælde, hvor forbrugeren efter aftale med sælger har fået hel eller delvis henstand med den aftalte betaling. Omfattet af bestemmelsen er endvidere tilfælde, hvor den aftalte betaling helt eller delvist dækkes ved lån hos tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og sælger.

Det følger af bestemmelsen, at sådanne kreditaftaler bortfalder i tilfælde, hvor forbrugeren ved udnyttelse af sin fortrydelsesret træder tilbage fra aftalen. Forbrugeren kan med undtagelse af beløb, som forbrugeren har lånt og modtaget i henhold til kreditaftalen, ikke i den anledning pålægges at betale noget beløb til kreditgiver, jf. § 11, stk. 2.

Lovens § 12 indeholder et forbud mod forskudsbetaling i forbindelse med indgåelse af forbrugeraftaler omfattet af loven. En sælger eller kreditgiver må således ikke i forbindelse med aftalen kræve eller modtage betaling eller pantebrev, der giver pant i fast ejendom, og som ved overdragelse kan medføre indskrænkning af forbrugers ret til at fremsætte indsigelser vedrørende aftalen, før fortrydelsesfristens udløb.

Lovens § 13 regulerer de tilfælde, hvor bygninger mv., som forbrugeren efter aftalen skal have adgang til, ved aftalens indgåelse er under opførelse. Det fremgår af bestemmelsen, at sælger i disse tilfælde skal stille en betryggende sikkerhed, der skal dække forbrugers krav på tilbagebetaling af beløb, som forbrugeren har betalt, hvis aftalen bortfalder som følge af, at bygningerne mv. ikke bliver færdigopført.

Forbrugeren har i disse tilfælde ikke pligt til at betale noget beløb i forbindelse med aftalen eller til at stille sikkerhed for betaling, før sælger har stillet sikkerhed i overensstemmelse med § 13, stk. 1, jf. § 13, stk. 2.

Loven indeholder i § 15 en straffebestemmelse. Det følger af § 15, at overtrædelse af lovens § 5 om markedsføringsmateriale mv. straffes med bøde. Det samme gælder grov eller oftere gentagen overtrædelse af lovens §

4, stk. 1 og 2, § 6, stk. 1, 3. pkt., § 7, stk. 2, og § 12, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af det fremsatte direktivforslag vil få lovgivningsmæssige konsekvenser i form af en række ændringer af lov om forbrugeraftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis.

Loven omfatter f.eks. alene aftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis, hvis aftalen gælder i mindst tre år og giver forbrugeren brugsretten i et tidsrum på mindre end ét år. Dette betyder, at en række timeshareaftaler og varige ferieprodukter omfattes af direktivforslaget ikke falder ind under lovens bestemmelser. En ændring af lovens anvendelsesområde og definitioner vil derfor skulle gennemføres, således at forbrugerbeskyttelsen efter loven udvides til også at omfatte disse produkter samt videresalg og bytte.

Det kan endvidere nævnes, at lovens bestemmelse om fortrydelsesret mv. skal ændres som følge af forslaget forlængelse af fortrydelsesfristen, og der skal gennemføres en revision af lovens bestemmelser om sprog, således at aftalen og de øvrige informationer, som forbrugeren modtager om produktet, og aftalen skal affattes på det officielle sprog i EU, som forbrugeren ønsker.

Direktivforslaget forventes ikke på det foreløbige grundlag at indebære økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige.

5. Høring

Kommissionens direktivforslag er sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer med frist til den 10. august 2007:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, samtlige 24 byretter, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Timeshareejer Forening, Danske Regioner, Datatilsynet, Ejendomsmæglerne Landsorganisation, Finansrådet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Frederiksberg Kommune, Horesta, Klagenævnet for Ejendomsformidling, Kommuner-

nes Landsforening, Københavns Kommune, Liberale Erhvervs Råd, Realkreditrådet, Skandinavisk Timeshareforening og VisitDenmark.

6. Nærhedsprincippet

Kommissionen har om forholdet til nærhedsprincippet anført, at formålet med forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne.

Kommissionen henviser i den forbindelse til, at forskelle i de enkelte medlemsstaters nationale lovgivninger skaber hindringer for det indre marked, konkurrenceforvridning og retsusikkerhed på et område, hvor aftaler ofte indgås på tværs af landegrænserne.

Kommissionen fremhæver særligt, at en indsats på fællesskabsplan vil være et mere effektivt redskab til at nå formålene med forslaget, idet en fællesskabsretsakt, der gælder i alle medlemsstater, vil give et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i forbindelse med aftaler på tværs af landegrænserne.

Kommissionen fremhæver endvidere, at hovedparten af alle forbrugerklager vedrører tværnationale spørgsmål, at forslaget indeholder regler på et område, hvor der i forvejen findes regler på fællesskabsniveau, og at transaktioner på området meget ofte går på tværs af landegrænserne, hvorfor der er behov for en retsakt, der omfatter hele fællesskabet.

Regeringen finder på det foreløbige grundlag, at forslaget må anses for at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og man kan i den forbindelse tilslutte sig de betragtninger, som Kommissionen er fremkommet med.

7. Andre landes kendte holdninger

Der foreligger ikke officielle tilkendegivelser om andre medlemsstaters holdning til direktivforslaget.

8. Foreløbig generel dansk holdning

Fra dansk side finder man på nuværende tidspunkt, hvor den igangsatte høring ikke er afsluttet, ikke at burde tage endelig stilling til de spørgsmål, som forslaget rejser.

Man er dog fra dansk side overordnet set positiv over for initiativer, der vil kunne medvirke til at øge forbrugerbeskyttelsen inden for EU.

9. Orientering af andre af Folketingets udvalg

Grundnotatet vedrørende Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter af timesthare, varige ferieprodukter, videresalg og bytte sendes – ud over til Folketingets Europaudvalg – også til Folketingets Retsudvalg og Folketingets Erhvervsudvalg til orientering.